

Sygn. akt II K 214/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Justyna Żbikowska

Protokolant - (...)

po rozpoznaniu w dniach 07.06.2018 r., 17.07.2018 r. 19.07.2018 r.

sprawy (...)

syna (...) i J. z d. C.

ur. (...)

w (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie czasu od 19 lutego 2010 roku do 13 listopada 2016 roku i od 15 grudnia 2016 r. do 19 października 2017 roku w miejscowości K., ul. (...), gm. (...), woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości Wyrokiem Zaocznym (...) (...) z dnia (...) r., sygn. akt III RC 284/11 na kwotę 500 złotych na rzecz (...), gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk

o r z e k a

- I. oskarżonego (...) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 214/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony (...) jest ojcem (...).

Na mocy wyroku zaocznego (...) z dnia 10 marca 2009 r. w sygn. akt (...) (...) był zobowiązany łożyć na córkę (...) alimenty w kwocie 300 złotych miesięcznie, a następnie na mocy wyroku zaocznego (...) z dnia (...) r. sygn. akt (...) w kwocie po 500 złotych miesięcznie.

Wobec (...) w dniu (...)r. zostało wydane orzeczenie lekarza orzecznika ZUS zgodnie z którym został **on uznany za trwale całkowicie niezdolnego do pracy**. Zgodnie ze wskazanym orzeczeniem całkowita niezdolność do pracy powstała przed dniem (...) r.

(...) otrzymuje z tytułu całkowitej trwałej niezdolności do pracy rentę socjalną, która obecnie od dnia (...) r. wynosi 865,03 zł. Świadczenie to zmniejszone jest z powodu potrącania alimentów o kwotę 230,28 zł.

Córka oskarżonego (...) zamieszkuje z matką, studiuje i pracuje, otrzymuje świadczenie z funduszu alimentacyjnego w kwocie 500 zł. (...) nie utrzymuje kontaktów z córką od rozvodu z jej matką, podejmował takie próby za pośrednictwem portali społecznościowych, jednak córka zignorowała je.

Oskarżony (...), (...), (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego (k. 112-113), zeznania (...) (k. 30-31, 116-117), zeznania (...) (k. 58, 117), informacji o przyznaniu osobie uprawnionej świadczenia z funduszu alimentacyjnego (k. 3), wyrok zaocznego (...) z dnia (...) roku (k.18), kart rozliczeniowych (k. 21-22), wypisu z treści orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (k. 104), decyzji ZUS o podwyższeniu renty (k. 105-109), orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (k. 110).

Oskarżony przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego w dniu (...) roku przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie w dniu (...) roku oskarżony wyjaśnił, że cały czas ma potrącane alimenty z renty, jednak nie wie dokładnie co, bo mimo prób uzyskania takich informacji nie zdołał tego sprecyzować i nie wie do kogo trafiają pieniądze z jego renty.. Wskazał, że jest na rencie, która została mu przyznana w 2000 roku w związku z trwałą, całkowitą niezdolnością do pracy, wyjaśnił, że decyzja ZUS jest dożywotnia. Wyjaśnił, że przyczyną jego niepełnosprawności jest przebyty w wieku (...) lat wypadek samochodowy w wyniku którego obumarła mu nerka. Oskarżony wyjaśnił, że pracował przed (...)r. przez (...) lata. Obecnie utrzymuje się z renty która zostaje po ściągnięciu alimentów i wspiera go obecna (...), która pracuje jako (...)i dostaje (...) oraz z tego co dostaną z programu 500+. Wyjaśnił także, że ma (...), (...) z poprzedniego małżeństwa. Wskazał, że próbował nawiązać kontakt z (...), ale one tego nie chciały.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Jego wyjaśnienia korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami (...) i (...), które wskazała, że oskarżony nie płacił alimentów. Pozostałe twierdzenia oskarżonego zostały potwierdzone przedłożonymi przez niego dokumentami.

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania (...) i (...), która przed uzyskaniem przez córkę oskarżonego pełnoletniości była jej przedstawicielką ustawową. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary zeznaniom tych świadków. Są one spójne, logiczne.

W ocenie Sądu brak było podstaw, aby kwestionować autentyczność, czy wartość dowodową dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym także dokumenty przedłożone przez oskarżonego w toku rozprawy w dniu (...) roku ponieważ nie budzą one wątpliwości co do swej autentyczności i wiarygodności. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 209 § 1 k.k. kto uchyła się od wykonania obowiązku alimentacyjnego (...) podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

W orzecznictwie przyjmuje się, że uchylenie się od obowiązku lożenia na utrzymanie osoby uprawnionej do alimentacji zachodzi dopiero wtedy, gdy zobowiązany, **mając obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku, nie dopełnia go ze złej woli**. Podkreśla się, że w pojęciu „uchyla się” zawarty jest zawsze negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do świadczenia, sprawiający, że nie dopełnia ona nałożonego na nią obowiązku, mimo iż ma obiektywną możliwość jego wykonania. Sprawca obowiązku nie wypełnia, bo go wypełnić nie chce lub lekceważy ten obowiązek (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1996 r., II KRN 204/96, Orz. Prok. i Pr. 1996, nr 11, poz. 4). Wskazuje się, że do bytu przestępstwa określonego w art. 209 § 1 k.k. nie wystarczy

ustalenie, że oskarżony nie płacił alimentów, do których łożenia był zobowiązany, lecz konieczne jest ustalenie, że od tego obowiązku się „uchylał”. Znamię to nie jest równoznaczne z samym niepłaceniem (niełożeniem) alimentów, lecz ma wydźwięk pejoratywny, świadczący o wyraźnie złej woli domniemanego sprawcy, ignorującego w sposób tendencyjny obowiązek alimentacyjny, wynikający czy to z ustawy, czy to z odpowiedniego wyroku sądu cywilnego i niewywiązującego się zeń mimo posiadanych realnych możliwości ku temu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1996 r., II KRN 200/95, Lex nr 25594). Wyrok

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać trzeba, że oskarżony (...) niewątpliwie nie płacił do rąk przedstawicielki ustawowej pokrzywdzonej, a potem samej pokrzywdzonej alimentów.

Jednak przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w zachowaniu oskarżonego brak jest elementów koniecznych dla przypisania mu przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. ze względu na brak elementu uchylania się od alimentacji.

W okresie objętym zarzutem oskarżony był osobą całkowicie, trwale niezdolną do pracy otrzymująca jedynie rentę z tego tytułu, z której były ściągane alimenty. Wysokość tej renty zmieniała się na przestrzeni lat, jednak obecne wynosi ona (...)zł. co jest najwyższą z otrzymywanych przez oskarżonego z tego tytułu kwot. Oskarżony po potrąceniu alimentów dostaje do wypłaty obecnie kwotę (...) zł., która w sposób oczywisty nie wystarcza ma miesięczne utrzymanie. Oskarżony korzysta ze wsparcia obecnej żony i dzięki temu sam funkcjonuje.

W ocenie Sądu niepłacenie alimentów na rzecz (...) przez oskarżonego było wynikiem nieosiągnięcia przez niego wystarczających dochodów, których biorąc pod uwagę treść orzeczenia lekarza orzecznika ZUS osiągać nie jest w stanie, bowiem jest osobą trwale i całkowicie niezdolną do pracy.

Oceniając stosunek oskarżonego do nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego, trzeba mieć na uwadze, iż próbował nawiązać z (...)kontakt, jednak to one, a w tym pokrzywdzana K. G. (1) tego sobie nie życzyła.

W tej sytuacji zdaniem Sądu w zachowaniu oskarżonego brak jest elementów koniecznych dla przypisania mu przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. ze względu na brak elementu uchylania się od alimentacji. W ocenie Sądu niepłacenie alimentów przez oskarżonego było wynikiem nieosiągnięcia przez niego wystarczających zarobków, co w jego przypadku jest rzeczą niemożliwą ze względów obiektywnych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.